

(44)

וַיִּגַשׁ¹⁸

אֵלָיו

יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדַבֵּר-נָא עִבְדְּךָ דְבַר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי וְאֶל-יִחִיר אַפְּךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרַעְיָה: ¹⁹אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת-עִבְדִּי לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אָב אוֹ-אָח: ²⁰וַיֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי יִשְׁלַנּוּ אָב זָקֵן וְיִלְד זָקֵנִים קִטָּן וְאָחִיו מֵת וַיּוֹתֵר הוּא לְבָדוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהָבוֹ: ²¹וַתֹּאמֶר אֶל-עִבְדְּךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלָי וְאֶשְׁמָחָ עֵינָי עִלָּיו: ²²וַיֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי לֹא-יִוָּכַל הַנְּעַר לַעֲזֹב אֶת-אָבִיו וְעַזְב אֶת-אָבִיו וְמָת: ²³וַתֹּאמֶר אֶל-עִבְדְּךָ אִם-לֹא יֵרֵד אַחֲיֶכֶם הַקִּטָּן אַתְּכֶם לֹא תִסְפּוּן לָרְאוֹת פָּנָי: ²⁴וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל-עִבְדְּךָ אָבִי וַנְּגַד-לוֹ אֵת דְּבָרֵי אֲדֹנָי: ²⁵וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁכַרוּ-לָנוּ מְעַט-אֲכָל: ²⁶וַיֹּאמֶר לֹא נוֹכַל לָרֶדֶת אִם-יֵשׁ אַחֲיָנוּ הַקִּטָּן אִתָּנוּ וַיֵּרְדּוּ כִּי-לֹא נוֹכַל לָרְאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאָחֲיָנוּ הַקִּטָּן אִינָנוּ אִתָּנוּ: ²⁷וַיֹּאמֶר עִבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יַדְעֶתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה-לִּי אִשְׁתִּי: ²⁸וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וְאָמַר אֶךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו עַד-הַנְּהַ: ²⁹וַלְקַחְתֶּם גַּם-אֶת-זֶה מֵעַם פָּנָי וְקָרְהוּ אִסּוֹן וְהוֹרְדְתֶם אֶת-שִׁיבְתִי בְרַעְיָה שְׂאֵלָה: ³⁰וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל-עִבְדְּךָ אָבִי וְהַנְּעַר אִינָנוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ: ³¹וְהָיָה כְּרְאוֹתוֹ כִּי-אֵין הַנְּעַר וּמָת וְהוֹרִידוּ עִבְדְּךָ אֶת-שִׁיבְתָּ עִבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׂאֵלָה: ³²כִּי עִבְדְּךָ עָרַב אֶת-הַנְּעַר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם-לֹא אָבִיאָנוּ אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כָל-הַיָּמִים: ³³וְעַתָּה יִשְׁבֵּר-נָא עִבְדְּךָ תַּחַת הַנְּעַר עֹבֵד לְאֲדֹנָי וְהַנְּעַר יַעַל עִם-אָחִיו: ³⁴כִּי-אֵיךָ אֶעֱלֶה אֶל-אָבִי וְהַנְּעַר אִינָנוּ אִתִּי פֶן אֶרְאֶה בְרַע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת-אָבִי: ³⁵וְלֹא-יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצַבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָל-אִישׁ מֵעַלְי וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהַתּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל-אָחִיו: ²וַיִּתֵּן אֶת-קִלְוֹ בְּבִכְי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעְיָה: ³וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו אָנֹכִי יוֹסֵף הָעוֹד אָבִי חַי וְלֹא-יָכֹלוּ אָחִיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו: ⁴וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו גִּשׁוּ-נָא אֵלָי וַיָּגִשׁוּ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי יוֹסֵף אַחֲיֶכֶם אֲשֶׁר-מִכְרַתֶּם אִתִּי מִצְרַיִמָּה: ⁵וְעַתָּה אֶל-תַּעֲצְבוּ וְאֶל-יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתֶּם אִתִּי הַנְּהַ כִּי לְמַחְיָה שָׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם:

וַיִּגַשׁ אֵלָיו

יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחיר אפך בעבדך כי כמוך כפרעיה: ¹⁹אדוני שאל את עבדך לאמר הישלכם אב או אח: ²⁰ויאמר אל אדוני ישלנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ²¹ותאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשמח עיני עליו: ²²ויאמר אל אדוני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ²³ותאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדוני ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל ויאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן איתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו איתנו ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ²⁸ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה: ²⁹ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו איתנו ונפשו קשורה בנפשו והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי ולא יוכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש איתו בהתודע יוסף אל אחיו: ²ויתן את קילו בבכיו ושמעו מצרים ושמע בית פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי וגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ⁵ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:

כִּי־זֶה שְׁנֵיתִים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ וְקִצִּיר׃⁷ וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֶיכֶם לְשׁוּם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ וְלַהֲחִיּוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה׃⁸ וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הֵאֱלֵהִים וַיִּשְׁיַמְנִי לְאֵב לְפָרְעָה וּלְאֶדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃⁹ מִהֲרוּ וְעָלוּ אֶל־אֲבִי וְאִמֵּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמַנִּי אֱלֹהִים לְאֶדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם רְדֵה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד׃¹⁰ וַיִּשְׁבַּת בְּאֶרֶץ־גִּשְׁן וְהָיִית קָרוֹב אֵלַי אִתָּה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצֹאנֶךָ וּבְקֶרֶךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ׃¹¹ וְכַלְכַּלְתִּי אִתְּךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעַב פְּתוֹתוֹרֵשׁ אֶתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ׃¹² וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוֹת וְעֵינַי אֲחִי בְנִימִן כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֲלֵיכֶם׃¹³ וְהִגַּדְתֶּם לְאֲבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרָיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמְהֵרָתֶם וְהוֹרִדְתֶּם אֶת־אֲבִי הִנֵּה׃¹⁴ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרַי בְּנִימִן־אֲחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנִימִן בָּכָה עַל־צוּאָרָיו׃¹⁵ וַיִּנְשֶׁק לְכָל־אֲחָיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרַי כֵּן דִּבְרוּ אֲחָיו אִתּוֹ׃¹⁶ וְהָקֵל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעְהָ לְאֹמֵר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטֹב בְּעֵינַי פְּרַעְהָ וּבְעֵינַי עַבְדָּיו׃¹⁷ וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֲחִיךָ זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרְצָה כְּנַעַן׃¹⁸ וַיִּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאִתְּנָה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ׃¹⁹ וְאִתָּה צְוִיתָה זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וְלַנְּשִׂיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבְאֵתֶם׃²⁰ וְעֵינֵיכֶם אֶל־תַּחֲסוּ עַל־כְּלִיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם לָכֶם הוּא׃²¹ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פְרַעְהָ וַיִּתְּנוּ לָהֶם צֹדָה לְדֶרֶךְ׃²² לְכֹלֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבְנֵימִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת׃²³ וּלְאֲבִיו שָׁלַח כֹּזָאת עֲשֶׂרָה חֲמָרִים נִשְׂאִים מְטוֹב מִצְרָיִם וְעֶשֶׂר אֲתָנֹת נִשְׂאֹת בָּר וְלָחֶם וּמְזוֹן לְאֲבִיו לְדֶרֶךְ׃²⁴ וַיִּשְׁלַח אֶת־אֲחָיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ׃²⁵ וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃²⁶ וַיִּגְדּוּ לוֹ לְאֹמֵר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּפַּג לְבֹו כִּי לֹא־הָאֱמִין לָהֶם׃²⁷ וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת

כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בןך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי ואתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פתתורש אתה וביתך וכל אשר לך והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו וישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ואתה צויתת זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם ועיניכם אל תחוס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתנו להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתנו להם צודה לדרך לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת

אתו ותזי רוז יעקב אביהם

אתו ותזי רוז יעקב אביהם: